

Zárójelentés (részletes)

A jelen kutatási program az előző, Mihalovich Ödön igazgatói működésének (1887–1919) dokumentálására irányult kutatási program szerves folytatása, három főigazgató: Dohnányi Ernő, Zathureczky Ede és Szabó Ferenc tevékenységének levéltári dokumentumok alapján való vizsgálata, feldolgozása és publikálása. Mivel Dohnányi Ernő első igazgatói tevékenysége (1919) a *Dokumentumok a Magyar Tanácsköztársaság zenei életéből* c. kötetben (Ujfalussy József, 1973) már feldolgozást nyert, a kutatás Dohnányi második periódusára központosított, mely 1928-as tanári visszatérését és 1934-től 1943-ig tartó főigazgatói működését tartalmazza. Az 1927–1949 időkeretes levéltári anyagban számos, a Főiskola, s egyben a magyar zene történetére vonatkozó fontos dokumentum került napvilágra (pl. Dohnányi javaslata a Kisfaludy Társaságnak arra vonatkozóan, hogy a Greguss-díjat Bartók II. zongoraversenyére adják, a Zenészkamara tervezete, Dohnányi főigazgatói posztjáról való lemondása a zsidó-törvények alkalmazása miatt, a háború utáni igazoló eljárás ítélete, a háborús bűnösök listájáról való levétele). A kutatásnak ez a része lezárult és publikálásra került (ld. jegyzéket). A publikációk jegyzékben közlik az iktatott leveleket a tárgy megjelölésével, így az olvasó azokról is minimális információt nyer, amelyek hiányoznak. A publikációk a meglévő iratokat teljes egészükben, szöveghűen, de a mai helyesírásnak megfelelően tartalmazzák.

A Zathureczky- és Szabó Ferenc-dokumentumok feldolgozását ebben a kutatási periódusban megkezdjük és folyamatban tartjuk, de befejezni nem tudtuk. Ezt a munkát erősen hátráltatta a kutatásban közreműködő dr. Dancs Istvánné levéltáros betegsége, majd halála, mely körülmény miatt 2006 februárjától a nyár közepéig az Egyetemnek nem volt irattárosa, így az iratokhoz hónapokig nem lehetett hozzáférni. Az őszi folyamán folytattuk az iratok válogatását és feldolgozását, valamint a hiányzó évkönyvek pótlására szolgáló adatbázis építését. A levéltári kutatás során sajnálattal kellett megállapítani, hogy nagyon sok irat hiányzik, létéről csak az iktatókönyvek tájékoztatnak.

A hiányzó levelek miatt a kutatás nagy mértékben a Főiskola évkönyveire, az azokban fellelhető fontos információkra is támaszkodni tudott. Sajnálatos körülmény azonban, hogy a Főiskola történetét hűen tükröző évkönyvek sorozata a II. világháborút követő időszakban – különösképpen a Rákosi-korszakban – megszakadt, ill. hiányossá vált. A kutatási programnak így az is feladata volt, hogy előkészítse a hiányzó évkönyvek utólagos pótlását.